

Пас аз истиклолияти давлатӣ як гуруҳ манфиатҷӯёни ватанфурӯш, ки баъдан ТТЭ ХНИ-ро асос гузошта, ходисаи манфури гайриинсониро, ки катлу куштори мардуми бегунохро фаро гирифта буд, такрор карда, ҳатто бо шеваҳои муосири куштор бар сари мардуми тоҷик як балои азимро оварданд. Дар огози асри гузашта, аз ҷумла даҳ солаи дуюм бо дастгирии амир «Иброҳимбек катли ом ва горагариҳои худро давом дод». Хочагони ТТЭ ХНИ, ки ҳамин вазифаро дар шароити муосир бар дӯш гирифтаанд, як давра кишварро ба майдони ҷанг табдил дода, онро ба оташ кашиданӣ шуданд. Бо эътирофи Кабирии хиёнатпеша ТТЭ ХНИ идомаи ҳамин гуна корхоро анҷом дода истодааст ва ин босмачиёни хунхор ба таври кофӣ ҳулоса набароварда, ҷунин хиёнаткориро суръат бахшида истодаанд. Бояд кайд намоям, ки ҳаракати босмачигарӣ гайримиллӣ буда, барои озори мардум бо роҳбаладии хочагони туркборашон мардуми тоҷикро горагари намуда, тани онҳоро ба хун огушта намуда буданд. Кабирии босмачӣ ҳамчун бобоёни босмачиаш аз мардуми тоҷик чи меҳодад? Худро босмачӣ гуфтани Кабирӣ як аҳмакии маҳз аст ва маълум, ки ӯ манкурт шуда, аз аслу насабаш бегона гаштааст. Кабирии манкурт Иброҳимбеки ари 21 аст. Масалан, Иброҳимбек падараш Чакабой ном дошт ва ин чакайбой аз ҷамоаи туркии Шаркии Бухоро буд. Абераи ҳамин Чакайбой писари Иброҳимбек Муҳиддин Кабирӣ ба шумор меравад, ки аслан тоҷик нест. Ин модарбахато барои нобуд кардани тоҷикони Осиёи миёна камари ҷимнат баста, аз дини мубини ислом барои манфиатҳои худ истифода карда, ин манбаи поку беолоишро ба ақоиди босмачигарӣ олула сохтааст. Аз ҷунин мавқеъгариҳои бараъло намудор мешавад, ки ислом ба ин ҳоинон танҳо як аслиҳае беш нест. Иброҳимбеки туркбор низ аз ислом истифода карда, барои барқарор кардани ҳукумати амири лакай кӯшиш мекард ва аз Анварпошо –сарлашқари турк пайравӣ менамуд, ки ин гуна мавқеъгариҳои гайримиллӣ боиси муқовиматҳои мардумӣ мешуд. Шеваҳои қори Муҳиддин Кабирӣ низ ҳамчун босмачии замони нав аз ҳамин омил сарчашма мегирад.

Дар маҷмӯъ, метавон таъкид кард, ки Кабирӣ бо ноогоҳиаш аз таърихи на он қадар дури таърихӣ бори дигар собит сохт, ки тафриқаандозии ӯ ва ҳаммаслақонаш на ин ки ба муқобили ҳалқи тоҷик буд, балки ба мардуми башар низ созгор нест. Зеро ақидаҳои радикалии хиёнатқоронаи ӯ нобахшиданӣ нест. Мо ин босмачии замони ҳешро маҳкум намуда, мисли аскарон ва калтақдорони сурх барои аз бунёдаш решакан кардани он ҳамачониба кӯшиш ба ҳарч медихем.

Абдуллоев Р.Х.—сардори раёсати илм ва инноватсияи ДДХ ба номи академик Бобочон Гафуров